

Toelichting bij wijzigingen Verordening rechtspositie gedeputeerden, staten- en commissieleden

1. Wijzigingen algemeen

- a. De verordening is 'nieuw' in die zin dat veel bepalingen voor met name Statenleden in landelijke wetgeving dwingendrechtelijk van toepassing zijn verklaard op Statenleden, en om die reden niet meer in de provinciale verordening hoeven te worden opgenomen. Als gevolg hiervan is ervoor gekozen om de voorzieningen voor staten- en commissieleden in één hoofdstuk te regelen.
- b. Inkorten declaratietermijn: deze wordt ingekort naar 31 januari van het jaar volgend op het kalenderjaar waarop de declaratie betrekking heeft (was: 31 maart). Bij de vorige wijziging van de verordening in 2012 is de termijn voor het indienen van declaraties in overeenstemming gebracht met de termijn die gold voor provinciale ambtenaren. Laatstgenoemde termijn is inmiddels gewijzigd; de termijn voor politiek ambtsdragers wordt hiermee weer in overeenstemming gebracht. Daarnaast is deze termijn fiscaal/administratief beter te hanteren.

2. Wijzigingen rechtspositie staten- en commissieleden

- a. Als gevolg van de nieuwe werkwijze bij Provinciale Staten na de verkiezingen in 2015 is er geen sprake meer van commissievergaderingen. Dit kan worden opgelost door, voor de toepassing van deze verordening, de informatiebijeenkomsten en themavergaderingen gelijk te stellen aan commissievergaderingen zoals deze voor de implementatie van de nieuwe werkwijze na de verkiezingen in 2015 plaatsvonden. De informatiebijeenkomsten en themavergaderingen tezamen dienen ter vervanging van de commissievergaderingen, waarbij de informatiebijeenkomst beeldvormend is, en de themavergadering oordeelsvormend. Met het vervallen van 'commissies' en 'commissieleden', moeten burgerleden apart genoemd worden (gelijkstellen met commissieleden). Hiertoe volstaat het in de verordening vastleggen dat met commissielid wordt gelijk gesteld een burgerlid als bedoeld in het Reglement van orde PS.
De landelijke regelgeving gaat uit van een vaste vergoeding voor commissieleden per vergadering. Als gevolg van beide eerder genoemde aanpassingen komen burgerleden daarom in aanmerking voor een vaste vergoeding per bijgewoonde informatiebijeenkomst of themavergadering. Omdat bij deze bijeenkomsten geen aanwezigheid wordt geregistreerd, wordt voorgesteld het burgerlid zelf de vergoeding per bijgewoonde bijeenkomst te laten declareren op gelijke wijze als de declaratie van reis- en verblijfkosten bij Statenleden. De fractievoorzitter tekent de ingediende declaraties voor akkoord. In geval van een fractievoorzitter wordt het proces zodanig ingericht dat een partijgenoot de ingediende declaraties tekent. Voor de vergoeding voor reiskosten geldt standaard de 2^e klasse. In geval van een buitenlandse dienstreis door statenleden en/of gedeputeerden zijn de tarieven van het Reisbesluit buitenland richtsnoer. Deze schrijven voor dat bij gebruik van vervoer per trein eerste klasse gereisd mag worden. Indien gebruik wordt gemaakt van een ander openbaar vervoermiddel, een boot of een vliegtuig met vervoerklassen, bepaalt het bevoegd gezag in welke vervoerklasse mag worden gereisd, met dien verstande dat het reizen per vliegtuig in de eerste klasse niet voor vergoeding in aanmerking komt.
- b. De mogelijkheid bestaat een bepaling op te nemen dat van de vergoeding voor de werkzaamheden van een Statenlid (€ 1093,03 per maand) 20% wordt uitgekeerd op basis van het aantal bijgewoonde Statenvergaderingen afgezet tegen het aantal gehouden vergaderingen. De statenvergoeding ligt verder imperatief vast; dit is de enige mogelijkheid tot afwijking. Bij opname van deze mogelijkheid geldt deze voor alle Statenleden, ongeacht de

reden van afwezigheid. Echter omwille van de administratieve last, de rol die de fractievoorzitter heeft bij het functioneren van een Statenlid en de landelijke lijn die hierin wordt gevolgd, wordt voorgesteld deze bepaling niet op te nemen.

- c. Opname van het artikel uit de modelverordening, waardoor een uitbreiding plaatsvindt van de vergoeding voor burger- en commissieleden met vergoeding van reiskosten inzake andere ten behoeve van de provincie gemaakte reizen. Hierbij geldt de restrictie dat het – conform de Provinciewet – moet gaan om binnen de provincie gemaakte reizen. Tot op heden was alleen een vergoeding mogelijk voor het bijwonen van een commissievergadering. Het ontbreken van bovengenoemde mogelijkheid werd als een ommissie ervaren.
- ⌘. In de huidige verordening is iedere commissie, waarvan de leden een hogere vergoeding ontvangen dan de standaardvergoeding (€ 105,43) vanwege de zwaarte en de omvang van hun taak, dan wel vanwege bijzondere beroepsmatige deskundigheid, met naam genoemd. De commissies die in dat kader nu worden genoemd, zijn inmiddels opgeheven, zodat die niet langer vermeld hoeven te worden. Dit betekent dat de bepalingen die hierover in de huidige verordening zijn opgenomen, kunnen worden geschrapt. De bevoegdheid tot het toekennen van een vergoeding voor het bijwonen van vergaderingen van een dergelijke commissie blijft voorbehouden aan Provinciale Staten. Op dit moment zijn er geen commissies waarop deze bepaling van toepassing is. Indien een dergelijke commissie wordt opgericht, dan dient de verordening hierop te worden aangepast en de commissie met naam in de verordening te worden genoemd.
- ⌘. Analoog aan de bepalingen in het (landelijke) Rechtspositiebesluit Gedeputeerden en Rechtspositiebesluit staten- en commissieleden is expliciet bepaald dat Provinciale Staten een voor iedereen gelijk maximaal vergoedingsbedrag kunnen vaststellen ter vergoeding van de aanleg- en abonnementskosten voor de internetverbinding van computerapparatuur, en dat Provinciale Staten ter uitvoering van de artikelen over computer en internetverbinding nadere regels kunnen vaststellen. Ook is de hoogte van de tegemoetkoming voor de aanschaf of het gebruik van een eigen computer – indien geen computer ten laste van de provincie ter beschikking is gesteld – gewijzigd. Hierbij is aangesloten bij de regeling voor de CdK. Bovendien voldoet de bepaling aan de voorwaarden van de Belastingdienst ('noodzakelijkheids criterium', waardoor deze vergoeding als gerichte vrijstelling gezien kan worden).
- f. De mogelijkheid bestaat de scholingsvergoeding te binden aan een maximum. Voorgesteld wordt deze bepaling niet op te nemen. Slechts een enkele andere provincie heeft hier een maximum aan verbonden. Daarnaast zijn de verzoeken tot vergoeding van scholingskosten bij de provincie N-Br zeer beperkt.

3. Wijzigingen rechtspositie gedeputeerden

- a. De bepaling over het reizen met de dienstauto en (gelijktijdige) tegemoetkoming voor de reiskosten wordt vereenvoudigd en verduidelijkt in die zin dat er (logischerwijs) geen recht op tegemoetkoming in de reiskosten bestaat indien gebruik wordt gemaakt van een dienstauto. Voorheen was er een kortingsregeling van toepassing op de vergoeding van kosten woon-werkverkeer bij gelijktijdig gebruik van de dienstauto. In de praktijk komt een dergelijke gelijktijdige vergoeding niet voor. Er zijn geen fiscale consequenties verbonden aan deze wijziging.
- b. Het artikel inzake het ter beschikking stellen van een lease-auto wordt geschrapt. Met ingang van de nieuwe bestuursperiode is deze mogelijkheid niet meer aanwezig.
- c. De bepaling inzake het verstrekken van een tegemoetkoming voor de aanschaf of het gebruik van een eigen computer – indien geen computer ten laste van de provincie ter beschikking is gesteld – is gewijzigd. Voor de hoogte van de vergoeding is aangesloten bij de regeling voor de CdK. Bovendien voldoet de bepaling aan de voorwaarden van de Belastingdienst

(‘noodzakelijkheids criterium’, waardoor deze vergoeding als gerichte vrijstelling gezien kan worden).

- d. De mogelijkheid bestaat de gedeputeerde een provinciale creditcard ter beschikking te stellen voor het doen van uitgaven die voor vergoeding of tegemoetkoming in aanmerking komen. Deze bepaling is niet opgenomen omwille van het risico dat hiermee uitgaven worden gedaan die niet ten laste van de provincie mogen komen en vanwege de administratieve lasten die hiermee gepaard gaan.

4. Wijzigingen als gevolg van de Werkkostenregeling (WKR)

In het (door de minister vastgestelde) Rechtspositiebesluit Gedeputeerden en Rechtspositiebesluit Staten- en commissieleden zijn rechtspositionele elementen – verplicht - aangewezen als “eindheffingsbestanddeel” onder de WKR. In dat geval betaalt niet de werknemer de eventueel verschuldigde loonheffing, maar de werkgever. Wat niet onder de WKR gebracht kan worden, wordt als individueel loon beschouwd en belast. Er zijn echter voor Statenleden nog andere vergoedingen en verstrekkingen; die zouden dan als individueel loon beschouwd moeten worden, ook als er sprake is van een gerichte vrijstelling. Door nu in de nieuwe verordening ook de vergoedingen en verstrekkingen aan te wijzen die in de Wet op de Loonbelasting als gerichte vrijstelling zijn opgenomen, betekent dat voorkomen wordt dat die vergoedingen als individueel loon belast moeten worden. Deze wijziging heeft in financiële zin geen gevolgen voor de ambtsdragers, en is louter bedoeld om de fiscale vrijstellingen te kunnen handhaven.